

Ετσι είναι... ΑΝ ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ

Οι ευρωπαϊκές ανακατατάξεις και το ελληνικό πρόβλημα

Είναι πλέον αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι ευρωπαϊκές κοινωνίες βρίσκονται στη δίνη μιας αυξανόμενης πολιτικής και κοινωνικής κρίσης που συν τω χρόνω αποσθρώνει τις παγκόσμιες δομές της ιδιωτικής και πολιτικής κοινωνίας μας.

Το σημαντικότερο όμως φαινόμενο της ιστορικής περιόδου που διανύουμε, είναι η κατάρρευση της φερεγγυότητας, τόσο της καπιταλιστικής αστικής δημοκρατίας όσο και του σοσιαλιστικού μοντέλου των κρατών της Ανατολικής Ευρώπης.

Οι υποκινούμενες ευρωπαϊκές ανακατατάξεις, καλά σχεδιασμένες και όπως πιστεύουν οι υπερδυνάμεις, καλά ελεγχόμενες, αναδύονται σήμερα μέσα από ένα υποκριτικό σκητικό έκπληξης.

Η πρόωπη όμως κοινών αμερικανοσοβιετικών σχεδιασμών στην περιοχή των ελληνικών συμφερόντων, ήταν αναμενόμενο ότι θα προκαλούσε μια σειρά εμφανών και αφανών παρεμβάσεων που θα αφορούσαν, τόσο τα εθνικά μας θέματα, όσο και τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις.

Με τον τρόπο αυτό, μπορούμε πλέον να ερμηνεύσουμε τα αίτια του πολιτικά κατευθυνόμενου χάους, που σαρώνει την πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας τα τελευταία δύο χρόνια.

Είναι εμφανές ότι κατά το πρότυπο των ανατολικών χωρών, τα διεθνή κέντρα σχεδιασμού, επιχειρούν και στην Ελλάδα, την ανατροπή των «ατακτών» και μη υπάκουων στα κελεύσματα τους ηγεσιών, προσπαθώντας συγχρόνως να προωθήσουν στο πολιτικό προσκήνιο, νέα πολιτικά σχήματα και πρόσωπα, μέσα σε όλες τις πολιτικές παρατάξεις, πλήρως ελεγχόμενα από αυτά.

Θετικό προηγούμενο αποτελούσε η Κύπρος, όπου το πιστό στη Σοβιετική Ένωση κομμουνιστικό κόμμα, συνεπικουρούμενο από το συντηρητικό αμερικανοφιλο, κατάφερε να ελέγξει προς όφελος των υπερδυνάμεων, τις εξελίξεις, εκλέγοντας πρόεδρο με σαφή υπερατλαντικό προσανατολισμό.

Κύριος λόγος της μέχρι σήμερα, μερικής ίσως αποτυχίας, του διεθνούς σχεδιασμού σε ελληνικό επίπεδο, υπήρξε η αδυναμία των κέντρων ελέγχου να συνειδητοποιήσουν ότι τα πολιτικά γεγονότα και οι ανακατατάξεις, δεν αντλούν απλά τη δύναμή τους από τα συμβάντα, αλλά είναι αποτέλεσμα της επίδρασης των συμβάντων πάνω σε μία συγκεκριμένη εσωτερική αναγκαιότητα του πολίτη.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν εμφανές ότι οι εσωτερικές αναγκαιότητες της ελληνικής κοινωνίας, ήταν και είναι σαφώς διάφορες και πλέον προηγμένες, από εκείνες των κοινωνιών της Ανατολικής Ευρώπης.

Η προσπάθεια όμως αυτής της πολιτικής και κοινωνικής αποσταθεροποίησης δεν θα είχε επιχειρηθεί, αν οι προοδευτικές ηγεσίες του τόπου μας είχαν συνειδητοποιήσει έγκαιρα ότι το όραμα ενός καλύτερου αύριο δεν θα έπρεπε να αποτελεί απλά περιεχόμενο ενός ανεκπλήρωτου απελευθερωτικού μύθου, στηριγμένου στην ψευδαίσθηση ιδεαλιστικών υποθέσεων, που η πραγματοποίησή τους χάνεται στα βάθη του μέλλοντος.

Επειδή, όμως, οι αποσταθεροποιητικές προσπάθειες βρίσκονται σε εξέλιξη, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε σε όλους εκείνους που ξαφνικά έχασαν την ιστορική μνήμη τους ότι: «Δεν θα πρέπει οι ωφελιμιστικές, σε οικονομικό και στρατηγικό επίπεδο συγκλίσεις των υπερδυνάμεων, να παρασύρουν σε ανάλογες καθοδηγούμενες συμπράξεις συγγενείς ή ελεγχόμενους από αυτές σχηματισμούς στο εσωτερικό της χώρας.

Κι αυτό γιατί είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι τα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων υλοποιούνται πάντα, μέσα από το μηδενισμό των εθνικών και οικονομικών συμφερόντων των λαών της περιφέρειας.

Ας ελπίσουμε ότι η εποχή της περεστρόικα, της εποχής που έστω και τυπικά, έδωσε το δικαίωμα απεξάρτησης των λαών της Ανατολικής Ευρώπης από τους σοβιετικούς κομματικούς μηχανισμούς, θα γίνει αφητηρία απεξάρτησης της πολιτικής μας ζωής από τους παρεμβατικούς μηχανισμούς, των αιώνως παρόντων προστάτιδων δυνάμεων της πολιτικής και κοινωνικής ζωής του τόπου μας.